

ע"פ 744/20 - כאמל פריג נגד יוחאי אלבס - מנהל מחוז מרכז היחידה הארצית

בית המשפט העליון

ע"פ 744/20

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המערער: כאמל פריג

נגד

המשיב: יוחאי אלבס - מנהל מחוז מרכז היחידה הארצית

ערעור על החלטות בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
בעתפ"ב 22002-01-20 מיום 19.01.2020 ומיום
28.1.2020 שניתנו על-ידי כב' השופטא' יעקב; בקשה
לעיכוב ביצוע

תאריך הישיבה: ד' בשבט התש"ף (30.1.2020)

בשם המערער: עו"ד בן ציון שפר; עו"ד דוד שטיין

בשם המשיב: עו"ד לילך שלום

החלטה

1. לפניי ערעור על שתי החלטות ביניים של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט א' יעקב) בעתפ"ב 22002-01-20 מיום 19.1.2020 ומיום 28.1.2020 במסגרתן נדחתה בקשת המבקש לעכב את ביצוע פסק הדין שניתן על-ידי בית המשפט לעניינים מקומיים בפתח תקווה (כב' השופטת ע' יוסף-קוזין) בצה"מ 11533-07-19 מיום 3.12.2019. בפסק הדין האמור נדחתה בקשתו של המבקש לעכב את ביצוע צו ההריסה המנהלי שהוצא נגדו.

עמוד 1

2. ביום 4.6.2019 הוצא צו הריסה מנהלי נגד מבנה מגורים בגוש 8868, חלקות 29 ו-30 בכפר קאסם. בקשה לביטול צו ההריסה המנהלי נדונה ונדחתה על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים בפתיחת תקווה בפסק דינו מיום 3.12.2019. על פסק דין זה הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי ולצדו בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה עד להכרעה בערעור. בית המשפט המחוזי קבע את שמיעת הערעור לאמצע חודש מרץ 2020. לצד זאת, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה עד לשמיעת הערעור בקבעו כי "סיכויי הערעור אינם גבוהים מאחר והוא [המבקש, י.ו.] תוקף ממצאים עובדתיים בפסק הדין". בהמשך לכך, הגיש המבקש בקשה לעיון מחדש בהחלטה זו ואף בקשה זו נדחתה.

על שתי החלטות אלה הוגש הערעור דנן.

3. בערעורו, משיג המבקש כנגד קביעת בית המשפט המחוזי לפיה סיכויי הערעור אינם גבוהים מאחר שהערעור מופנה כנגד ממצאים עובדתיים שנקבעו בפסק הדין. לטענת המבקש, במסגרת ערעורו הוא העלה אף טענות משפטיות רבות שלא זכו להתייחסותו של בית המשפט המחוזי. כמו כן, לטענתו, דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע תאיין את הליך הערעור.

4. המשיב מצדו טוען כי יש לדחות את הבקשה שכן סיכויי הערעור קלושים. עוד נטען כי לאחר תיקון 116 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק) ברירת המחדל היא כי אין לעכב ביצועו של צו הריסה מנהלי, אלא אם הדבר מוצדק בנסיבות העניין וכי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו אינם מסכנים את שלום הציבור.

5. דין הערעור להתקבל.

בית המשפט המחוזי נימק באופן תמציתי ביותר את החלטתו שלא לעכב את ביצוע צו ההריסה עד לשמיעת הערעור. ספק אם יש בכך כדי לענות על חובת ההנמקה הנדרשת בהחלטות שיפוטיות ואשר משרתת הן את הצדדים להליך על-מנת שיבינו את שהוכרע בעניינם והן את ערכאת הערעור בכדי שתוכל להעביר את ההחלטה האמורה תחת שבת הביקורת הערעורית (ראו: רע"א 290/15 ברנד פור יו בע"מ נ' רמי לוי שיווק השקמה בע"מ, פסקה 12 (8.12.2015)). לכל האמור יש להוסיף כי בית המשפט המחוזי כלל לא בחן את מאזן הנוחות כנדרש.

נוכח האמור, הסכים המשיב, בהגנותו, להחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי על-מנת שינמק את החלטתו. ואולם, אני סבורה כי בנסיבות שנוצרו ומאחר והערעור ממילא מתוכנן להישמע במועד קרוב, אין מקום להורות על השבת התיק לבית המשפט המחוזי. תחת זאת, שוכנעתי כי בנסיבות אלה יהא זה אך צודק לעכב את ביצוע צו ההריסה, כאמור בסעיף 254(א) לחוק, עד להכרעה בערעור. אוסיף עוד כי יש להביא בחשבון אף את העובדה שדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה תאיין את שמיעתו של הערעור. בנוסף, ומבלי להביע עמדה כלשהי ביחס לטענות המבקש בערעורו, לא שוכנעתי כי הערעור מושתת כולו על קביעות עובדתיות של הערכאה הדיונית כפי שקבע בית המשפט המחוזי.

6. אשר על כן, אני מורה על עיכוב ביצוע צו ההריסה עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי.

המבקש יפקיד בקופת בית המשפט המחוזי סכום של 25,000 ש"ח או ערבות בנקאית על הסכום הנ"ל וזאת עד יום 3.2.2020, שאם לא כן יפקע מאליו צו עיכוב הביצוע.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' בשבט התש"ף (30.1.2020).

שׁוֹפֵט
